

[Justitsministeren.]

Medlem gik ud fra, at Cirkulæret blev fulgt ogsaa med Hensyn til de sønderjyske Forhold.

Maa jeg dernæst sige, ogsaa til Bero- ligelse for det ærede Medlem Hr. Hjer- mind, at det er rigtigt nok, at jeg den 10. Decem- ber foreslog, at man skulde vente, men jeg har jo oplyst, at nogle Dage efter, allerede i December Maaned, har jeg meddelt Rigs- advokaten, at man burde fremme Sagerne mod Frontkæmperne.

Endelig skal jeg oplyse, hvad jeg har udtalt i min Skrivelse af 9. Maj:

„Anklagemyndigheden skal fremdeles nøje have Opmærksomheden henvendt paa, at der i Overensstemmelse med de tidligere givne Instruktioner finder Løs- ladelser Sted i det Omfang, i hvilket dette er foreneligt med Lov Nr. 599 af 21. Decem- ber 1945. Justitsministeriet forudsæt- ter derfor, at Hr. Rigsadvokaten drager Omsorg for, at dette paa ny indprentes Anklagemyndigheden og Politiet i Søn- derjylland, saaledes at der efter de senest afsagte Domme i Sager mod Tidsvillige finder en Gennemgang Sted af samtlige Sager af denne Art med Henblik paa Løs- ladelser i Henhold til Loven af 21. Decem- ber 1945.“

Endvidere skriver jeg:

„Ministeriet betragter det som en Selvfølge, at Anklagemyndigheden ogsaa for saa vidt angaar de egentlige Front- kæmpere paa samme Maade er opmærk- som paa Muligheden for Løsladelser i Hen- hold til Loven af 21. December 1945, hvilket formodentlig vil blive af særlig praktisk Betydning, saafremt“

de foreslaaede Ændringer til Straffeloven maatte blive gennemført. Om de Løsladel- ser, der finder Sted, gøres der Indberetning den 1ste i hver Maaned, og jeg haaber, det ærede Medlem Hr. Hjermind heraf kan se, at der fra min Side bliver gjort, hvad der kan gøres. Men for at glæde det ærede Med- lem kan jeg sige, at efter den Inspiration, han har givet mig i Dag, skal jeg se at gøre endnu mere for at gennemføre det, som ogsaa er mig meget magtpaaliggende, nemlig at ikke mindst de store Sager fremmes saa hurtigt som muligt. (*Hjermind*: Saa er vi efterhaanden ogsaa kommet til Vejs Ende!).

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Busch-Jensen: Jeg synes jeg er nødt til endnu at føje een Ting til. Jeg har ikke

bebrejdet den højtærede Justitsminister, at han ikke vil løslade i stor Stil. Det, jeg rede- gjorde for i mit første Indlæg, var, at man manglede Oplysning om, at den Hjemmel for Tiltalefrafald, som findes i den gældende Lovs § 10, og den Hjemmel for Løsladelse under Hensyn til de milde Domme, der er afsagt, var benyttet; det ved vi ikke, eller rettere sagt, Uroen nede i Sønderjylland kommer af, at denne Hjemmel ikke er be- nyttet. Den højtærede Minister henviste til, at han ogsaa i de Spørgsmaal følte sig for- pligtet til at følge de Direktiver, jeg som Minister havde anlagt. Det hører ingen Steder hjemme. Jeg har ikke anlagt Direk- tiver med Hensyn til Sønderjylland, det maatte komme senere, og det forekommer mig, at det er den højtærede Ministers Sag at vise noget mere Selvstændighed og ikke at begrænse sig til at sætte sig hen og sige: jeg er bundet til de Direktiver, min For- gænger har givet — om noget helt andet!

Justitsministeren (Elmqvist): Nej, det er aldeles ikke Direktiver om noget helt andet. Det er Direktiver om, hvorledes den særlige Bestemmelse i § 10, Stk. 2, „om eventuel Tiltalefrafald, naar særlige Hensyn gør sig gældende“, skal bruges, som det ærede Medlem gav for hele Landet i Al- mindelighed, og det er disse Direktiver, jeg efter et halvt Aars Praksis ikke kunde gøre Brud paa uden at bringe Virvar ind i det hele. Naar det ærede Medlem siger, at han ikke har bebrejdet mig, at jeg har ladet Løsladelser finde Sted, ja, saa er det rigtigt, for saa vidt som det ærede Medlem ikke selv har sagt det; men det er sagt i en Artikel, det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen har skrevet, og som jeg forstaaer er blevet skre- vet i Forstaaelse med det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen. Her bebrejder man mig, at jeg ikke har gjort Brug af den Ret, jeg har faaet til Løsladelser, i større Udstræk- ning. Naar det ærede Medlem dernæst siger, at jeg ikke behøver at lade mig afskrække af, hvad det ærede Medlem har sagt her i Tin- get, maa jeg udtale, at jeg, naar det ærede Medlem som Ordfører i December strengt naglede mig til, at jeg kun maatte løslade, hvor Varetægtsarresttiden faktisk faldt sam- men med Domstiden, som parlamentarisk Minister maa føle mig forpligtet til at følge det Direktiv, der er givet.

Til allersidst maa jeg sige til det ærede Medlem, at det ikke er rigtigt, at jeg ikke har sagt noget om, i hvilken Udstrækning jeg har brugt Løsladelsesbestemmelserne i Sønderjylland. Jeg sagde for et Øjeblik siden, at der er løsladt 209 Personer i Hen-